

Citation:

C.W. Vollgraff, Levensbericht S. Reinach, in:
Jaarboek, 1932-1933, Amsterdam, pp. 163-164

LEVENSBERICHT

VAN

S. REINACH

In Salomon Reinach, die dezer dagen overleed, heeft onze Akademie een van hare verdienstelijke buitenlandsche leden, en de Académie des Inscriptions te Parijs een van haar trouwste bezoekers verloren. Tezamen met zijn jongeren broeder Théodore, die vóór hem ontsliep, heeft Salomon Reinach van zijn jeugd aan door ontelbare in boekvorm en anderszins verschenen geschriften de oudheidkunde gediend, den tak van wetenschap, die zich ten doel stelt de *cognitio totius antiquitatis historica et philosophica*. Een sterk op den voorgrond tredende trek van dezen veelzijdigen geleerde was de encyclopaedische aard van zijn kennis en van zijn letterkundige werkzaamheid. Over het geheele terrein der antieke archaeologie en philologie, geschiedenis en godsdienstgeschiedenis heeft hij zich bewogen, en daarbuiten op dat der volkenkunde en der moderne kunstgeschiedenis. Maar ook overigens was hij op menig ander gebied geïnteresseerd en georiënteerd. Men noemde hem wel eens schertsenderwijs den laatste der encyclopedisten. De uitgebreidheid van zijn kennis en zijn belangstelling heeft hem niet kunnen behoeden voor sommige dwalingen, zooals zijn bestrijding van de werkelijkheid van den overwegenden invloed der beschaving van het Oosten op die van het Westen — hij sprak van „le mirage oriental” — en zijn opkomen voor de echtheid der zoogenaamde prae-historische vondsten van Glozel. Maar zij heeft hem aan den anderen kant wel gemaakt tot een invloedrijke en leidende figuur, die ook als docent aan de Ecole du Louvre grooten indruk maakte op zijn leerlingen. Een tweede kenmerkende eigenschap

van Salomon Reinach was zijn voorliefde voor goede vulgarisatie der nieuwe resultaten van het wetenschappelijk onderzoek, waarvan bij voorbeeld zijn veelgelezen boek over de geschiedenis der godsdiensten getuigt, en zijn krachtig pogen om in klein formaat volledige corpora statuarum, anaglyphorum, vasorum, picturarum in het licht te geven met schetsmatige afbeeldingen van elk stuk. Dit is de bekende reeks van zijn répertoire's, waarover in het begin veel onheusche critiek is geschreven, doch die in waarheid zeer groote diensten bewijzen. Een derde trek van zijn wezen die de aandacht trok, was zijn schrijverstalent, zijn stijl, waarin hij op zijn gebied misschien alleen door zijn — trouwens veel minder en geheel anders schrijvenden — ouderen tijdgenoot Paul Foucart overtroffen werd. Als redacteur van de Revue archéologique heeft hij ontelbare recensies, necrologieën en wetenschappelijke nieuwsberichten geschreven, altijd geestig, somtijds sarcastisch, vaak met bijna onnavolgbare gratie. Als conservator van het Musée des antiquités nationales te St. Germain-en-Laye heeft hij onschatbare diensten bewezen aan de oudheidkunde, in engeren zin, van zijn land. Ten slotte zal onze Akademie Salomon Reinach gaarne hulde brengen voor den tact waarmee hij op ongezochte wijze het verkeer tusschen jongeren der wetenschap van verschillenden landaard heeft bevorderd, zoowel in zijn gastvrije woning te Boulogne-sur-Seine als daarbuiten.

C. W. VOLLGRAFF.